י: מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

הא אמרי. לקמן בסיפא דהא מתני' גופה דלא צריכי לקדושי דקא מסיים ומזל בה וכל שתעלה ביקר מקורת מאותיך(ה) **כל המנוס סלגו.** הטוהגות בעבי מומה שיומ מצורע וקרימת מגילה בחמשה עשר והכית חלוט בה לסוף שנה: **אע"פ שאין כו.** אלמא סבירא ליה קדושה קמייתא לא בטלה מחמת חורכן.

והייגו תנאי: **וחרבו שלופה וגו'.** ופעברו שהוכיחו על ביטול תורה ותמיד של בין הערבים כדאמר לעיל בפירקין (דף ג.): **ויהי דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו.** וכתיב התם ויהי שאול עוין את דוד בשביל הלאמתו: **אמון ואמליה.** אמון אביו של ישעיה ואמליה מלך יהודה: **מלמד שביקשה פניה בכיס המיה.** לפיכך לא הכירה עכשיו שהף בביתו לא ראה פניה שיהא מכירה: **אינו מן המדה.** אינו אוחז למעט מדת קרקע לכל צדדיו כלום כדקתני יש לו עשר אמות ביום לכל רוח. נאמלא בית קדש הקדשים היה יוסב ויש ביום בינו לבין הכתלים עשר אמות לכל לד וכל הבית אינו אלא כ' על כ' נמצא שאינו ממעט כלום: **לפני הדביר.** מלא בית קדש הקדשים שהוא לפנים מן הדביר היא המחילה המבדלת בין הקדש ובין קדש הקדשים: **פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא.** כשהיה רולה לדרוש בענין אינגת פורים היה מתחיל לדרוש מקרא זה: **וקמתי עליהם.** בפוטענות בכל כתיב: **זה הכתב.** אין לבן כתב אלא מאומה אחרת: **נין.** לשון ממשלה. וכן יון שמו (תהלים עב) ימשול ויגדל: **בלשה לפני החלון.** ביהוסבט כתיב בדברי הימים כשיאלה לבלחם על העמונים והנבעונים שבאו עליו: הודו לה' כי טוב משמע טוב שיקלבו לפניו על זמה: **אחריס משיס.** וכשנתחייבו כלייה בימי המן היו אויביהן שמתין להן: **ושמתי כסאי בעילם.** שושן הבירה היתה בעילם לכתיב בספר דניאל (ח) בשושן הבירה אשר בעילם המדינה: כי

(ה) השתא [הא] אמרי לא צריכא לקדושי אלא מצאו את אלו ומנאום ולא אלו בלבד אלא כל שתעלה לך מסורת בידך מאבותיך שמוקפת חומה מימות יהושע בן נון כל המצות הללו נוהגין בה מפני שקדושה ראשונה קדישה לשעתה וקידשה לעתיד לבא קשיא דר' ישמעאל אדר' ישמעאל תרי תנאי אליבא דר' ישמעאל בר' יוסי ואיבעית אימא הא ר' אלעזר בר יוסי אמרה דתניא (ו)ר' אלעזר בר' יוסי אמר [1]אשר לוא חומה אע"פ שאין לו עכשיו והיה לו קודם לכן: [2]ויהי בימי אחשורוש אמר רבי לוי ואיתימא רבי יונתן דבר זה מסורת בידינו מאנשי כנסת הגדולה כל מקום שנאמר ויהי אינו אלא לשון צער [2]ויהי בימי אחשורוש הוה המן [3]ויהי בימי שפוט השופטים הוה רעב [4]ויהי כי החל האדם לרוב בהיות יהושע בירוחו וחרבו שלופה בידו [10]ויהי ה' את יהושע וימעלו בני ישראל [11]ויהי איש אחד מן הרמתים [12]כי את חנה אהב וה' סגר רחמה [13]ויהי (ז)(כי) זקן שמואל [14]ולא הלכו בניו בדרכיו [15]ויהי דוד לכל דרכיו משכיל [וה' עמו] [16]ויהי שאול עוין את דוד [17]ויהי כי ישב המלך בביתו (ח)[18]רק אתה לא תבנה הבית והכתיב [19]ויהי ביום השמיני ותניא אותו היום היתה שמחה לפני הקדוש ברוך הוא כיום שנבראו בו שמים וארץ כתיב הכא ויהי ביום השמיני וכתיב התם [20]ויהי (ז)(בקר) יום אחד הא שכיב נדב ואביהוא והכתיב [21]ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה והכתיב [22]ויהי כאשר ראה יעקב את רחל והכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד והאיכא שני והאיכא שלישי והאיכא טובא (ט)אמר רב אשי כל ויהי איכא הכי ואיכא הכי ויהי בימי אינו אלא לשון צער חמשה ויהי בימי הוו ויהי בימי אחשורוש ויהי בימי שפוט השופטים ויהי בימי אמרפל [23]ויהי בימי אחז [24]ויהי בימי יהויקים (ו)(א"ר) לוי דבר זה מסורת בידינו מאבותינו אמוץ ואמציה אחים הוו מאי קמ"ל כי הא (ז)דא"ר שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה זוכה ויוצאין ממנה מלכים ונביאים מנלן מתמר דכתיב [25]ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה משום דכסתה פניה ויחשבה לזונה אלא משום דכסתה פניה בבית חמיה ולא הוה ידע לה זכתה ויצאו ממנה מלכים ונביאים מלכים מדוד ונביאים דא"ר לוי מסורת בידינו מאבותינו אמוץ ואמציה אחים היו וכתיב [26]חזון ישעיהו בן אמוץ וא"ר לוי דבר זה (ז)מסורת בידינו מאבותינו מקום ארון אינו מן המדה תניא נמי הכי ארון שעשה משה יש לו עשר אמות לכל רוח וכתיב [27]ולפני הדביר עשרים אמה אורך (ט)וכתיב [28]כנף הכרוב האחד עשר אמות וכנף הכרוב האחד עשר אמות ארון וגופיה היכא הוה קאי אלא לאו שמע מינה בגם היה עומד ר' יונתן פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא [29]וקמתי עליהם וגו' והכרתי לבבל שם ושאר וגין ונכד נאם ה' שם זה הכתב שאר זה לשון נין זה מלכות ונכד זו ושתי רבי שמואל בר נחמני פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא [30]תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס תחת הנעצוץ תחת המן הרשע (ט)שעשה עצמו ע"ז דכתיב [31]ובכל הנעצוצים ובכל הנהלולים יעלה ברוש זה מרדכי שנקרא ראש לכל הבשמים שנאמר [32]ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור ומתרגמינן (ט)מרי דכי תחת הסרפד תחת ושתי הרשעה בת בנו של נבוכדנצר הרשע ששרף רפידת בית ה' דכתיב [33]רפידתו זהב יעלה הדס זו אסתר הצדקת שנקראת הדסה שנאמר [34]ויהי אומן את הדסה והיה לה' לשם זו מקרא מגילה לאות עולם לא יכרת אלו ימי פורים ר' יהושע בן לוי פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא [35]והיה כאשר שש ה' עליכם להיטיב אתכם כן ישיש להרע אתכם (ט)ומי חדי הקב"ה במפלתן של רשעים והא כתיב [36]בצאת לפני החלוץ ואומרים הודו לה' כי לעולם חסדו וא"ר יוחנן מפני מה לא נאמר כי טוב בהודאה זו לפי שאין הקב"ה שמח במפלתן של רשעים ואמר רבי יוחנן מאי דכתיב [37]ולא קרב זה אל זה כל הלילה בקשו מלאכי השרת לומר שירה אמר הקב"ה מעשה ידי טובעין בים ואתם אומרים שירה אמר רבי אלעזר הוא אינו שש אבל אחרים משיש ודיקא נמי דכתיב כן ישיש ולא כתיב ישוש ש"מ רבי אבא בר בהנא פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא [38]לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה זה מרדכי הצדיק ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנום זה המן לתת לטוב לפני האלהים זה מרדכי ואסתר דכתיב [39]ותשם אסתר את מרדכי על בית המן רבה בר עופרן פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא [40]ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים מלך זו ושתי ושרים זה המן ועשרת בניו רב דימי בר יצחק פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא כי

שאר זה לשון. קשה שעליון הס מספרין [נכנכל] נלשון אלרמית ונראה דרוזה לומר [לשון מלכות] שהמלכים משתמשין בו שאין שאר [העם] מכירין בו(ט): **רבה** בר עופרן. גרסינן ולא גרסינן עפרון דשם דשעים ירקב ולא מסקו בשמייהו(ט): שנשה

שעטים לישראל: שמואל א ח א 14. ולא הלכו בניו בדרכיו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט: שמואל א ח ג 15. ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויי עמו: שמואל א יח יד 16. ויהי שאול עוין את דוד מהיום ההוא והלאה: שמואל א יח ט 17. ויהי כי ישב המלך בביתו ויי הניח לו מסביב מכל איביו: שמואל ב ז א 18. רק אתה לא תבנה הבית כי בנך היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי: דברי הימים ב ו ט 19. ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויקרא ט א 20. ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: בראשית א ה 21. ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש ב הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליי: מלכים א ו א 22. ויהי כאשר ראה יעקב את

חל בת לבן אחי אמו ראת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו: בראשית כט י 23. ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם מלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה: ישעיהו ז א 24. ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי: ירמיהו א ג 25. ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי בסתה פניה: בראשית לח טו 26. חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה: ישעיהו א א 27. ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור וצף מובחן ארז: מלכים א ו כ 28. וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצה כנפיו ועד קצות כנפיו: מלכים א ו כד 29. וקמתי עליהם נאם יי צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד אם יי: ישעיהו יד כב 30. תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס והיה ליי לשם לאות עולם לא יכרת: ישעיהו נה יג 31. ובאו ורנו כלם בגחלי הבחות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעצוצים ובכל נהללים: ישעיהו ז יט 32. ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם חמשים וקנה בשם חמשים ומאתים: שמות ל כג 33. עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם: שיר השירים ג י 34. ויהי אומן את הדסה היא אסתר בת דודו כי אין לה אב ואם ונעלרה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: אסתר ב ז 35. והיה כאשר שש יי עליכם להיטיב אתכם ולהרבות חכם כן ישיש יי עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסותם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: דברים כח סג 36. ויזעקו אל האם ויעמד משררים ליי ומהללים לקדרת קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליי כי לעולם חסדו: דברי הימים ב כ כא 37. ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה: שמות יד כ 38. כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס תת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות רוח: קהלת ב כו 39. ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ונושם אסתר את מרדכי על בית המן: אסתר ח ב 40. ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים נאם יי: ירמיהו מט לח

הגהות הב"ח

(א) גם' הסמא הא אמרי לקמן דלא צריכי לקדושי:

מוסף רש"י

הא אמרי לא צריכא לקדושי. בסיומת דקן בריתא מסיים ומזל לא אלו בלבד (שבועות סז.). כל המצות הללו. מצות בני עבי חומה ושיטת מגרשים ושאין עושים מגרשים שדה (שם). הא ר' אליעזר ב"ר יוסי אמרה. כי היכי דקאמר אע"פ שאין לו עכשיו ואע"ג דחרוב לא נטלה קדושתיה (ערכין לב.). אשר לוא חומה. לא כתיב, משמע לא ומשמע לי לגמרי אין לו עכשיו והיה לו חומה קודם לכן, הוה אמי בית חלוט בהו (ערכין לב.). דכסתה פניה בבית חמיה. ולא ידה אותה כל הימים דנעלה בביתו לפיכך לא הכיר בה (סוטה יז.) ל"א שכסתה פניה בבית חמיה, וה"ק אע"פ שהיה בלבו שהיא חמה טועה היה בכך לומר אחרת היא, שהרי אמר טעה היא (גר"א הב"ח שם). אמנון. אביו של ישעיה, ואמציה. מלך יהודה, אחים היו. ואמליה מזרע דוד היה ואמנון אחיו נביא היה, אלמלא נבואתו נסוף מיעה (סוטה יז.). מקום ארון אינו מן המדה. אינו תופס למעט ממדת האלג של בית כלים, דתניא אמרו שעשה משה יש לו עשר אמות לכל רוח, כשאינו נמלא בית הכפורת, והרי כל האלג לא היה אלא כ' על כ' שנאמר ולפני הדביר עשרים אמה אורך ועשרים אמה רוחב נמצא שלא מקום הארון ממעט כלום (יומא נא.). ארון שעשה משה. כשמונה נדבריו, יש לו עשר אמות לכל רוח. עבר אמות ריוח ממנו לכותל לכל לד, והדביר היה עשרים על עשרים (מנחות צח.) כשאינו נגיע קדשי הקדשים שעשה שלמה, שהוא כ' על כ', יש לו עשר אמות ריוח לכל רוח ורוח לימינו ולשמאלו, הרי עשרים נגד הארון, ולפנינו כי עד הדביר (דברי הימים ב' ג' טז.). מרי דכי. וקרי ליה לשם נכאמים, לגדיקים ולמנשי כנסת הגדולה (חולין לט:). כי טוב. משמע כי טוב בעיניו הוללה ומשמחה (סנהדרין לט:). כן ישיש. שיש אחרים, שונאיכם שם) אבל כמוכתן של בדיקים הוא נעלמו שם, שנאמר מאחר שש ה' עליכם (דברים כח סג).

רבינו חננאל

מנאום, ולא אלו בלבד ולא כל שתעלה מסורת ואבותיך שמוקפות חומה וימות יהושע בן נון, כל המצות הללו נוהגות בה, מפני שקדושה ראשונה קדישה לשעתה לשעתה היא וקדושה לעתיד לבא. קשיא דר' ישמעאל, ודסקינן הרי תנאי ליבא דר' ישמעאל. איבעית אימא הא בתריתא ר' אלעזר בר' יוסי אמרה. דתניא ר' לעזר בר' יוסי אמרה. אשר לו חומה עכשיו אע"פ שאין לו עכשיו והיה לו קודם לכן. כלומר אע"פ שחרבה חומתה, בקדושה קיימא. מסורת בידינו מאנשי כנסת הגדולה. כל ויהי לשון צער הוא. חמשה ויהי בימי הוו. ועוד מסורת בידינו מאנשי כנסת הגדולה. אמרו ואמציה אחים הוו. ואסיקנא כל כלה שצנועה בבית חמיה זוכה לצאת ממנה מלכים ונביאים. מנא לן מתמר. ותניא ארון שעשה משה יש לו עשר אמות ריוח לכל רוח. וכתיב ולפני הדביר עשרים נגר.

מסורת הש"ס

ה) [נעיל ג: ומ"ש], כ) [נ"ל כמאמר], ג) [נקרא דשמואל כ ז דענין ויהי כי ישב המלך בביתו וכו' כתיב בתרא אתמה תמנה לי בית לשמחתי], ד) [נ"ל ערב ייהי בקבן], ה) [נ"ל אלא אמרן], ו) [נ"ל ומ"ש], ז) [סוטה י:], ח) כ"כ לט. יומא כא., ט) [נ"ל ושברים אמה רוחב וכן גרס בעי' בתמ' כ"כ עי' כ"כ לט. יומא], י) [לקמן יט.], כ) [חולין קלט:], ל) [מנחות לט:] ע"ש], מ) [ערכין לב:], נ) [ועי' תוס' ע"ז י. ד"ה שלמה לפנים], ס) [מלאומה ביומא לח.].

תורה אור השלם

1. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לו חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביובל: ויקרא כה ל
2. ויהי בימי אחשורוש המלך הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: אסתר א א
3. ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו: רות א א
4. ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם: בראשית ו א
5. ויראה יי כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום: בראשית ו ה
6. ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם: בראשית יא ב
7. ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ: בראשית יא ד
8. ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים: עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע היא צוער: בראשית יד א-ב
9. ויהי בהיות יהושע בירחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו: יהושע ה יג
10. ויהי יי את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ: יהושע ו כז
11. ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תוהו בן צוף אפרתי: שמואל א א א
12. ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויי סגר רחמה: שמואל א א ה
13. ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו

תורה אור השלם

14. ולא הלכו בניו בדרכיו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט: שמואל א ח ג
15. ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויי עמו: שמואל א יח יד
16. ויהי שאול עוין את דוד מהיום ההוא והלאה: שמואל א יח ט
17. ויהי כי ישב המלך בביתו ויי הניח לו מסביב מכל איביו: שמואל ב ז א
18. רק אתה לא תבנה הבית כי בנך היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי: דברי הימים ב ו ט
19. ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויקרא ט א
20. ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: בראשית א ה
21. ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש ב הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליי: מלכים א ו א
22. ויהי כאשר ראה יעקב את

23. ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם מלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה: ישעיהו ז א
24. ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי: ירמיהו א ג
25. ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי בסתה פניה: בראשית לח טו
26. חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה: ישעיהו א א
27. ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור וצף מובחן ארז: מלכים א ו כ
28. וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצה כנפיו ועד קצות כנפיו: מלכים א ו כד
29. וקמתי עליהם נאם יי צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד אם יי: ישעיהו יד כב
30. תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס והיה ליי לשם לאות עולם לא יכרת: ישעיהו נה יג
31. ובאו ורנו כלם בגחלי הבחות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעצוצים ובכל נהללים: ישעיהו ז יט
32. ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם חמשים וקנה בשם חמשים ומאתים: שמות ל כג
33. עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם: שיר השירים ג י
34. ויהי אומן את הדסה היא אסתר בת דודו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: אסתר ב ז
35. והיה כאשר שש יי עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם ולהאבד אתכם ולהשמיד אתכם ונסותם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: דברים כח סג
36. ויעקו אל האם ויעמד משררים ליי ומהללים לקדרת קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליי כי לעולם חסדו: דברי הימים ב כ כא
37. ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה: שמות יד כ
38. כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס תת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות רוח: קהלת ב כו
39. ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ונושם אסתר את מרדכי על בית המן: אסתר ח ב
40. ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים נאם יי: ירמיהו מט לח

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com